

Warszawa, dnia 13 marca 2020

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: ŻW.zch.058.17.2020

**Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowna Pani Marszałek

W odpowiedzi na interpelację nr 2980 Pana Jarosława Sachajko Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 marca 2020 r. w sprawie możliwości prowadzenia odłowu dzików przez właściciela pola uprzejmie informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, z późn. zm.) sprawy ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego oraz racjonalnego wykorzystywania jego zasobów, m.in. w szczególności w zakresie ochrony przyrody, w tym w parkach narodowych i krajobrazowych, rezerwach przyrody, bioróżnorodności, ochrony gatunków zwierząt, zwierzyny, a także łowiectwa – obejmuje dział środowisko.

Ponieważ zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 67, z późn. zm.) naczelnym organem administracji rządowej w zakresie łowiectwa jest minister właściwy do spraw środowiska, dlatego wszelkie postulaty dotyczące pogłowia zwierząt dzikich, prowadzenia gospodarki łowieckiej, w tym odłowu zwierząt łownych powinny być kierowane, zgodnie z kompetencjami, do Ministerstwa Środowiska.

Jednocześnie należy zauważyć, że odłów zwierząt łownych związany ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt został uregulowany w 45 ust. 1 pkt 8g ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967, z późn. zm.). Na podstawie ww. przepisu powiatowy lekarz weterynarii w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania, w tym afrykańskiego pomoru świń (ASF), w drodze rozporządzenia - aktu prawa miejscowego, może nakazać odłów zwierząt

łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenie.

Wyposażenie odpowiednich organów w uprawnienia do stanowienia aktów prawa miejscowego jest odpowiedzialnością ustrojodawcy na uwarunkowania lokalne i wynika przede wszystkim z następujących przesłanek:

- a) szczegółowe regulowanie zagadnień lokalnych przez organy centralne nie jest wskazane ze względu na niepełną znajomość specyfiki lokalnej, a tym samym możliwość pominięcia swoistych uwarunkowań występujących na danym obszarze,
- b) brak konieczności jednolitego normowania danej kwestii na obszarze całego kraju z uwagi na jej lokalny charakter,
- c) potrzeba szybkiej reakcji przez organy lokalne w sytuacjach nadzwyczajnych, czego co do zasady nie da się zapewnić na poziomie centralnym.

Kompetencje do stanowienia aktów prawa miejscowego, jakie posiadają terenowe organy administracji rządowej, zwłaszcza w obszarze prawodawstwa weterynaryjnego, są często wykorzystywane na poziomie lokalnym zarówno przez powiatowych lekarzy weterynarii, jak i wojewodów. Dotyczy to w szczególności sytuacji gdy potrzebna jest szybka reakcja w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia na poziomie lokalnym (powiatowym lub wojewódzkim) choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania, jak ma to miejsce w przypadku ASF.

W takim przypadku co do zasady nie zachodzi konieczność jednolitego normowania danego zagadnienia na obszarze całego kraju z uwagi na jego lokalny charakter. Jednocześnie to zwykle dany organ terenowy posiada najlepszą wiedzę jakie środki należy zastosować uwzględniając swoiste uwarunkowania – istotne z epidemiologicznego punktu widzenia – występujące na danym obszarze. Uprawnienia prawotwórcze, które posiadają w tym zakresie terenowe organy administracji rządowej, zwłaszcza w obszarze ochrony zdrowia zwierząt i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, wpisują się w strategię szybkiej likwidacji oraz ograniczania szerzenia się zagrożenia epizootycznego wywołanego daną jednostką chorobową na poziomie lokalnym.

W związku powyższym w przypadku uznania, że odłów dzików przez właściciela pola wpłynie pozytywnie na zwalczanie ASF i nie będzie to stwarzało zagrożenia epizootycznego właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii może nakazać taki odłów.

Jednakże jeszcze raz podkreślam, że odłowy związane prowadzeniem gospodarki łowieckiej na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie oraz zmiany modelu prowadzenia tej gospodarki nie należą do kompetencji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Szymon Giżyński

Sekretarz Stanu